

Θέμα 7ο: Σάββατο 23 /Κυριακή 24 Νοεμβρίου 2024

Τα Εισόδια της Θεοτόκου

(Κατηχητικό Βοήθημα Χελιδόνια του Χριστού)

Στην όμορφη γη της Γαλιλαίας, ζούσαν δύο άνθρωποι με πίστη βαθιά. Ο Ιωακείμ και η Άννα. Άνθρωποι απλοί, με καλή καρδιά. Είχαν όμως μια μεγάλη στενοχώρια: δεν είχαν παιδί. Και δεν έφτανε ο πόνος, που σαν μαχαίρι σουβλερό μάτωνε τα σπλάχνα τους, ήταν και ο κόσμος που είχε για ντροπή μεγάλη το σπιτικό, που δεν είχε παιδί. Ο καιρός τους περνούσε πικραμένα.

Έγιναν γέροντες κι άσπρισαν τα μαλλιά τους, κι όμως, μέρα νύχτα με χέρια υψωμένα στο Θεό, τον Πλάστη του κόσμου, παρακαλούσαν και του ζητούσαν να τους δώσει ένα παιδί, ευλογία στο σπίτι τους. Μόνον ο Θεός καταλάβαινε τη στενοχώρια τους και μόνον ο Θεός μπορούσε να τους βοηθήσει. Ήξεραν πως τίποτα δεν είναι αδύνατο και ακατόρθωτο για τον Θεό. Ότι ο Θεός θέλει, μπορεί να το κάνει, στον καιρό που πρέπει. Κι ο Κύριος του ουρανού και της γης άκουσε την πονεμένη προσευχή τους.

Γέροντας ο Ιωακείμ και γριούλα η Άννα. Μα, κάποια ημέρα, μια χαρούμενη είδηση πλημμύρισε τη χώρα όλη κι από στόμα σε στόμα διαδόθηκε το χαρούμενο νέο: η γερόντισσα Άννα περίμενε παιδί!

Η χαρά έπαιρνε τη θέση της θλίψης. Δάκρυα δοξολογίας και ευχαριστίας κυλούσαν από τα μάτια τους για τον Κύριο, που τόσο τους αγαπούσε. Η Άννα και ο Ιωακείμ με πολλή προσευχή περίμεναν το παιδί που τους έστειλε ο Θεός.

Και οι εννιά μήνες πέρασαν... Το μικρό σπιτικό, με τη χάρη του Θεού έγινε παλάτι. Τα πρόσωπα ήταν γεμάτα φως και χαρά. Η γερόντισσα Άννα έφερε στον κόσμο ένα μικρό χαριτωμένο κοριτσάκι. Είχε έρθει κόσμος. Η μικρή αυλή γέμισε από χαρούμενους ανθρώπους που έρχονταν για να ευχηθούν τους ευτυχισμένους γονείς. Αφού πέρασαν λίγες μέρες, οι γονείς έδωσαν όνομα στο παιδί τους. Και το όνομά της ήταν Μαρία, που πάει να πει φωτισμός και κατ' άλλους Κυρία, ελπίδα, δώρο του Θεού.

Η μικρή Μαρία σκορπούσε τη χαρά παντού και η γερόντισσα Άννα της μιλούσε συνεχώς για την αγάπη του Θεού. Αυτό το μικρό κορίτσι το είχε διαλέξει ο Θεός για να γίνει μητέρα του Υιού Του.

Ο καιρός περνούσε... Όταν συμπληρώθηκαν τρία χρόνια, ο γερο-Ιωακείμ και η Άννα πήραν την απόφαση να κάνουν αυτό που είχαν υποσχεθεί στο Θεό, πριν γεννηθεί η μικρή Μαρία. Την ετοίμασαν να την πάνε στο Ναό. Εκεί την υποδέχτηκαν οι ιερείς, που είχαν φωτιστεί από το Θεό κι έβλεπαν ότι η Μαρία θα είναι η Παναγία μας.

Στο Ναό, ζούσε μέσα στην παρουσία του Θεού, με ύμνους και προσευχές. Μακριά από την κακία των ανθρώπων, ετοιμαζόταν για να δεχτεί μέσα στα σπλάχνα της τον ίδιο τον Χριστό.

Μελετούσε μέρα νύχτα τις Γραφές και σαν διάβαζε για κάτι καλό αγωνιζόταν να το πετύχει και η ίδια στη ζωή της. Η Παναγία μας ζούσε μόνο για το Θεό. Προσευχόταν και μελετούσε, διάβαζε παρ' ότι ήταν μικρό παιδί. Δώδεκα χρόνια περίπου έμεινε στο Ναό. Δώδεκα χρόνια προσευχής και αγάπης στο Θεό. Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία των ανθρώπων είχε αρχίσει να ξετυλίγεται...

Η εκκλησία μας, κάθε χρόνο, στις 21 Νοεμβρίου, γιορτάζει τα Εισόδια της Θεοτόκου, δηλαδή την είσοδο της Παναγίας μας στον Ναό.